

косички, които падали отстрани надъ раменетѣ и отзадъ на гърба. (Фиг. 4). Които нѣмали коза си прибавяли плитки. Когато не носили забрадка, женитѣ си слагали чудновати шапки, отъ които най символична била тази отъ препариранъ соколъ. На тази шапка имали право само майкитѣ и царицата, като майка на народа. (Фиг. 5.) Мжжетѣ си стрижели коситѣ и се бръснѣли, като оставяли само четвъртито подрѣзана брада, която понѣкога била изкуствено прикачена.

Обувката била дървена, или кожанa подметка привързана на крака съ ремикъ. Хората отъ народа ходили боси.

Фараонитѣ отначало носили само околобедрена пристилка, но по-късно я заменили съ каласирисъ, като тази на царицата. Като шапка възприели високо кожано кепе, а свинковата забрадка се превърнала въ раменна намѣтка.

Обикновено забрадката се превързвала презъ челото съ ремикъ, а у фараона — съ златна змия, знакъ на божественъ произходъ.

На церемониитѣ всѣко длѣжностно лице имало установенъ начинъ за носене на облѣклото. Всѣка промѣна била строго забранена. Жрецитѣ мѣтали на рамото леопардова кожа.

Имало сжщо така установенъ редъ за носене облѣклото при разни случаи. Така: вдовицата трѣбвало да пустне кала-

Фиг. 4. Глава на мумия, намираща се въ Лувръ.

Фиг. 5. Египетско изображение на царица.